

Prejudiciālie jautājumi

Vērtējot, vai UNRWA⁽¹⁾ ir beigusi sniegt aizsardzību vai palīdzību UNRWA reģistrētajiem Palestīnas bezvalstniekiem AD⁽²⁾ 12. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrā teikuma izpratnē saistībā ar invalīdiem piešķiramo palīdzību, [uzdodami šādi jautājumi]:

- 1) Vai vērtējums ir tīri vēsturisks uzdevums, kura ietvaros būtu jāpārbauda apstākļi, kas, kā teikts, likuši pieteikuma iesniedzējam pamest UNRWA darbības teritoriju, tajā brīdī, kad viņš to izdarīja, vai tas ir arī ex nunc perspektīvs vērtējums par to, vai pieteikuma iesniedzējs var izmantot šādu aizsardzību vai palīdzību šobrīd?
- 2) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir tāda, ka vērtējums ietver perspektīvu vērtējumu, vai būtu likumīgi pēc analogijas atsaukties uz 11. panta noteikumu par izbeigšanu tādējādi, ka, ja pieteikuma iesniedzējs vēsturiski var pierādīt attaisnojošu iemeslu, kādēļ viņš ir pametis UNRWA teritoriju, tad dalībvalstij ir pienākums pierādīt, ka šāds iemesls vairs nepastāv?
- 3) Lai noskaidrotu, vai pastāv objektīvi attaisnojoši iemesli šādas personas izbraukšanai, kas saistīti ar UNRWA aizsardzības vai palīdzības sniegšanu, vai ir jāpierāda, ka UNRWA vai valsts, kurā tā darbojas, ir tīši nodarījusi kaitējumu vai liegusi palīdzību (noteiktu darbību vai bezdarbības dēļ)?
- 4) Vai ir jāņem vērā palīdzība, ko šādām personām sniedz tādi pilsoniskās sabiedrības dalībnieki kā nevalstiskās organizācijas?

⁽¹⁾ Apvienoto Nāciju Organizācijas Palīdzības un darba aģentūra.

⁽²⁾ Padomes Direktīva 2004/83/EK (2004. gada 29. aprīlis) par minimālajiem standartiem un statusu, lai trešo valstu pilsoņus vai bezvalstniekus atzītu par bēgļiem vai personām, kam kādā citā veidā vajadzīga starptautiska aizsardzība, un par sniegtās aizsardzības apjomu (turpmāk tekstā – "Atzīšanas direktīva" vai "AD") (OV 2004, L 304, 12. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 23. septembrī iesniedza Úřad pro přístup k dopravní infrastruktúře (Čehijas Republika) – CityRail a.s./Správa železnic, státní organizace

(Lieta C-453/20)

(2021/C 62/13)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Úřad pro přístup k dopravní infrastruktúře

Pamatlietas puses

Prasītāja: CityRail a.s.

Atbildētāja: Správa železnic, státní organizace

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai attiecībā uz kravu pārvadājumiem iekraušanas un izkraušanas vieta, ieskaitot ar to saistītos sliežu ceļus, ir daļa no dzelzceļa infrastruktūras Direktīvas 2012/34⁽¹⁾ 3. panta 3) punkta izpratnē?
- 2) Vai saskaņā ar Direktīvu 2012/34 infrastruktūras pārvaldītājs var jebkurā brīdī par sliktu pārvaldātajiem mainīt maksu par dzelzceļa infrastruktūras vai apkalpes vietu izmantošanu?
- 3) Vai saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 288. pantu Direktīva 2012/34 ir saistoša valsts organizācijai Správa železnic [Dzelzceļa administrācija]?

- 4) Vai tīkla pārskatā ietvertos noteikumus var atzīt par diskriminējošiem, ja tie neatbilst tādām Savienības tiesības normām, kuras Správa železnice ir pienākums ievērot?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/34/ES, ar ko izveido vienotu Eiropas dzelzceļa telpu (OV 2012, L 343, 32. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 4. novembrī iesniedza Korkein hallinto-oikeus (Somija) – A

(Lieta C-577/20)

(2021/C 62/14)

Tiesvedības valoda – somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: A

Lietas dalībniece: Sosiaali- ja terveystieteiden keskus - ja valvontavirasto

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Līgumā par Eiropas Savienības darbību garantētās pamatbrīvības un Direktīva 2005/36/EK (¹) ir jāinterpretē tādējādi, ka uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei pretendenta tiesības veikt darbību reglamentētā profesijā ir jānovērtē saskaņā ar LESD 45. un 49. pantu un šajā saistībā pieņemto judikatūru (it īpaši spriedums, 1991. gada 7. maijs, C-340/89 (²), *Vlassopoulou* un spriedums, 2015. gada 6. oktobris, C-298/14 (³), *Brouillard*), lai gan Direktīvas 2005/36/EK 13. panta 2. punktā varētu būt saskaņoti nosacījumi darbības veikšanai reglamentētā profesijā, ar kādiem uzņēmējai dalībvalstij ir jāatļauj darbības veikšana profesijā pretendentam, kuram ir tādā valstī izsniegta kvalifikāciju apliecināošs dokuments, kurā šī profesija nav reglamentēta, bet kurš neatbilst šajā direktīvas normā noteiktajai prasībai par darbību profesijā?
- 2) Ja atbilde uz pirmo prejudiciālo jautājumu ir apstiprinoša, vai Savienības tiesības – ņemot vērā lietā C-298/14, *Brouillard*, sniegtos apsvērumus (sprieduma 55. punkts) par ekskluzīvajiem vērtēšanas kritērijiem attiecībā uz sertifikātu līdzvērtīgumu – nepieļauj to, ka uzņēmējas dalībvalsts kompetentā iestāde tādā situācijā kā šajā lietā savā vērtējumā par apmācības līdzvērtīgumu pamatojas arī uz citu informāciju, nevis tikai no citas dalībvalsts apmācības organizatora vai iestādēm iegūto informāciju par apmācības precīzu saturu un īstenošanas kārtību?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/36/EK (2005. gada 7. septembris) par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (OV 2005, L 255, 22. lpp.).

(²) Tiesas 1991. gada 7. maija spriedums (C-340/89, *Irène Vlassopoulou/Ministerium für Justiz, Bundes- und Europaangelegenheiten Baden-Württemberg*, EU:C:1991:193).

(³) Tiesas 2015. gada 6. oktobra spriedums (C-298/14, *Alain Laurent Brouillard/Jury du concours de recrutement de référendaires près la Cour de cassation, État belge*, EU:C:2015:652).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2020. gada 17. novembrī iesniedza Landgericht Düsseldorf (Vācija) – EZ/Iberia, Líneas Aéreas de España, Sociedad Unipersonal

(Lieta C-606/20)

(2021/C 62/15)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Düsseldorf